

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] indítványozó a Tisztelt Alkotmánybíróság elé terjesztett, IV/1563-1/2016. ügyszámú alkotmányjogi panaszomat az Alkotmánybíróság tájékoztatásában foglaltaknak megfelelően

kiegészítem, illetve hiányosságait pótolom

csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az alábbiak

I.

Elsődlegesen jelzem, hogy az alkotmányjogi panaszhoz valóban nem került csatolásra az ügyvédi meghatalmazás, amelyet jelen beadványom mellékleteként tisztelettel pótológ csatolok.

II.

Ahogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a tájékoztatásban felhívott, a jogbiztonság önmagában nem alapjog, azonban ezzel együtt az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések az Alaptörvényben foglalt kritériumokkal mégis ellentétesek.

Tisztelettel hivatkozom a Tisztelt Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kifejtettükre:

„A jogállamiság alapvető ismérve a jogbiztonság, amely nemcsak az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is.”

“3. A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.”

“5.....A jog érvényesülésének kiszámíthatósága magában foglalja a jogalkalmazás, így a bírósági eljárások kiszámíthatóságát is....”

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27. §-a alapján:

“27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és

b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.”

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1563-2/2016
Szerint:	2016 NOV 07.
Érkezett:	
Példány:	2
Kezelőiroda:	1
Melléklet:	

MT

Az indítványozó álláspontja szerint a jelen panasszal támadott bírói ítéletek alaptörvényellenesek, hiszen az Alaptörvény B cikk (1) bekezdésében, IV. cikk (4) bekezdésében, XXIV. cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket sértik.

Az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogai, amelyeket a fentiek szerint alaptörvényellenes bírói ítéletek sértenek, a következők:

Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdése a következők szerint rendelkezik:

“Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

“Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

II.

Az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogának sérelme - a már korábban kifejtetteken túlmenően - a következőkkel indokolható:

Az indítványozó által sérelmezett bírói döntéseket hatósági eljárás előzte meg, hiszen a nyomozást lefolytató nyomozóhatóságok hatóságnak minősülnek. A nyomozást megszüntető határozat, amelyet az Ózdi Járási Ügyészség 2013. szeptember 2. napján B.1797/2013/2. számon hozott meg, és a Be. 583. § (5) bekezdésében írt kötelező tájékoztatást nem tartalmazta, szintén a hatóság eljárásának minősül. Az eljáró nyomozóhatóság egyéb, a Be. 583. § (5) bekezdése szerinti határozatot sem hozott, így eljárása mind a Be., mind az Alkotmánybíróság 104/2009 (X. 30.) AB határozatával (Abh.) megállapított előírások, így pedig az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében foglalt alapjog sérelmét idézte elő. Nyilvánvaló, hogy az ügyészség, mint a végrehajtó hatalom része, köteles a jogszabályok betartására, különösen akkor, amikor egy általa is megállapított jogsértés reparálása a jogszabály által elérni kívánt cél. Egyértelmű, hogy a tájékoztatás "elhallgatása" az ügyészség részéről nem felel meg az Alaptörvényben megjelölt részrehajlás nélküli, illetve tisztességes módon lefolytatott eljárásnak. Mindezek okán az így született határozat, továbbá az azt jogvesztő határidő megindítására alkalmasnak ítélt bírói döntés is sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogát.

Az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogának sérelme - a már korábban kifejtetteken túlmenően - a következőkkel indokolható:

Az indítványozó álláspontja szerint az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntések semmilyen módon nem felelnek meg a tisztességes eljárás követelményének. Mint az fentebb kifejtésre került, az ügyben eljáró bíróságok az ügyészség tisztességtelen eljárását verifikálták, figyelmen kívül hagyva ennek során az Abh.-ban is megfogalmazott célokat. A jogvesztő határidőnek az eljáró bíróságok általi értelmezése nyilvánvalóan sérti az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, hiszen egy ténylegesen alaptörvényellenes

hatósági határozatnak tulajdonít mindkét döntés olyan joghatást, amely az indítványozó jogai gyakorlásának lehetőségét erodálja.

Az indítványozó álláspontja szerint a hivatkozott bírói döntések olyan jogértelmezésen alapulnak, amely szerint az állami végrehajtó hatalom jogellenes eljárását a bíróság adottnak tekinti, annak ugyanolyan joghatást tulajdonít, mint a jogszerű eljárásnak. Az Abh.-ban megfogalmazott jogalkotási cél indokolása egyértelműsíti, miért volt szükség a kötelező tájékoztatás megtételére, s ennek ellentételezéseként miért minősül jogvesztőnek az előírt jogérvényesítési határidő. Az indítványozó a bírósági eljárás során kifejtette, hogy az előírt tájékoztatás hiányában a határidő jogvesztő jellege sem érvényesülhet, hiszen a két előírás egymás ellensúlyozásaként, és egymást erősítve került megfogalmazásra. Az eljáró bíróságoknak az ügyészség jogellenes eljárását reparálva, a saját eljárásukban kellett volna az Alaptörvény XXIV cikkének (1) bekezdésében, valamint XXVIII. cikkének (1) bekezdésében írtaknak megfelelő döntést hozni, azonban erre nem került sor.

III.

A korábbiakban előadottak változatlan fenntartása mellett, kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 43. § (1) és (4) bekezdései alapján szíveskedjék megállapítani, hogy a Miskolci Járásbíróság 3.P.21.711/2014/48-II. számú végzése, valamint a Miskolci Törvényszék 3.Pkf.20.755/2016/3. számú végzése alaptörvény-ellenes, és az indítványozónak az Alaptörvény IV. cikkének (4) bekezdésében, XXIV. cikkének (1) bekezdésében és XXVIII. cikkének (1) bekezdésében meghatározott jogait sérti, ennek nyomán pedig kérem, hogy a T. Alkotmánybíróság a hivatkozott bírói döntéseket megsemmisíteni szíveskedjék.

Tisztelettel csatolom:

- az ügyvédi meghatalmazás eredeti példányát.

Budapest, 2016. november 2.

Tisztelettel:

